

tilsammen 1,085 Poster; men ved Fædslutningen i Wien er omtrent $\frac{1}{3}$ deraf gaaet bort, saa at der er 723 Poster tilbage. Altsaa har Hærens Reserveofficerer og Underofficerer en særlig Afgang til 723 Poster under Finantsministeriet. Paa samme Tid har Marinens Underofficerer — vel at mærke, kun Underofficererne, ikke Officererne — havt særlig Afgang til et Antal af omtrent 35 Poster ved Krydstoldvæsenet, hvortil der fordres særlig Søfartskunsktab. Men der er ikke noget Forhold derimellem, at Marinens Underofficerer kun have Afgang til 35 Poster, medens Hærens Officerer og Underofficerer have Afgang til 723 Poster. Det maa imidlertid erindres, at dengang disse Bestemmelser bleve skrevne for Hæren, havde Flaaden aldeles ikke de Reserveofficerer og Underofficerer, hvorom der her er Tale; det er en ny Institution ved Marinen, det er noget Nyt, der er kommet frem, og det er navnlig af Hensyn hertil, at det blev foreslaaet i forrige Samling, at Marinens Reserveofficerer og Underofficerer skulde have den samme Afgang i denne Henseende som Hærens, hvilket Forslag blev vedtaget af Thinget, uden at der reiste sig en eneste Stemme derimod. Naar nu Flaaden har faaet en saadan ny Institution, og Hæren har Rettigheder for Officerer og Underofficerer, der have accurat den samme Stilling som de tilsvarende ved Flaaden, saa vilde det jo være at stille en besynderlig Skillevæg op imellem Hæren og Flaaden, om man vilde nægte den Ene, hvad man giver den Anden. Forslaget gaaer ud paa at stille dem paa lige Fod, at give dem de samme Rettigheder og Forpligtelser. Man kan nu vel sige, at der er et Slags Officerer ved Flaaden, nemlig Reserveofficererne, hvis Uddannelse ikke gjør Forbring paa nogen meget lang Tid; de kunne i en Vinter uddanne sig til at blive Reserveofficerer, men Grunden, hvorfor der ikke kræves længere Tid af dem, er den, at de selv medbringe Qualificationer, som gjøre dem skikede til at indtræde i disse Poster. De have en Feruddannelse, en Sømands Dydighed forud, for hvilken Marinen har Brug, og naar de træde ud som Reserveofficerer, have de til disse Poster den samme Uddannelse og Dydighed, som Hærens Re-

serveofficerer. Tilmed skal jeg gjøre opmærksom paa, at der ad denne Vej kun vil komme meget faa Andragender om saadanne Poster, thi de Mænd, som uddannes til Reserveofficerer, eller som man vil forsøge at uddanne dertil, ere Styrmand og unge Capitainer, unge Skippere, som ville benytte den Tid, hvori de ere ledige, til at gjenemgaae en saadan Skole, for at de kunne tjene deres Fædreland i Tilfælde af, at Noget skulde komme paa, og det vil i Almindelighed være Folk, som gaae tilføes igjen, naar de ere færdige, og ikke ville søge at faae Embeder under Toldvæsenet til et Par Hundrede Rd.; Verden staaer dem meget bedre aaben der, hvor de lidligere have søgt deres Erhverv. Jeg skulde for mit Vedkommende slet ikke have Noget imod, at i § 22 det sidste Affnit udgik, hvor der staaer: „hvorhos der forbeholdes dem fortrinlig Afgang til de i den fgl. Resolution af 30te Septbr. 1860 nævnte Stillinger under Toldvæsenet, til hvilke der udfordres Sømandsdygtighed“; det maatte gjerne gaae ud, naar der bliver staaende, at de have lige Afgang med Hærens Reserveofficerer og Underofficerer, thi man vil i alle Tilfælde til de Poster, hvortil der udfordres Sømandsdygtighed, vælge Folk, som have denne Sømandsdygtighed, og skulde der mellem Hærens Reserveofficerer og Underofficerer være Enkelte, som havde den, saa maatte disse ogsaa gjerne tages med; saa stete der Net og Skjel imod Alle. Uagtet den høitærede Ministers Indsigelse imod Endringsforslaget til § 22 kan jeg saaledes ikke Andet end anbefale det ærede Thing at vedtage det; jeg troer ikke, at det vilde lede til Noget, om Udvalget tog dette Punkt under nærmere Overveelse.

Bærtelsen: Jeg skal villig indrømme, at i Reglen kunne Drenge paa 14 Aar sjelden have nogen afgjørende Bestemmelse med Hensyn til den Livsbane, de ville betræde; men medens dette er Reglen, er der netop en Undtagelse med Hensyn til dem, der bestemme sig til at gaae tilføes; der er Ingen, hos hvem saa tidlig en afgjort Lyt viser sig, som netop hos dem, der have Lyt til at gaae Søveien. Jeg troer derfor, at de Angreb ikke ere ganske berettigede, der ere stete paa den hidtidige Ord-